



Την περασμένη Τετάρτη ο υπεύθυνος Οικονομικού προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ μίλησε στον χώρο του ΤΕΕ στους μηχανικούς εν όψει των επερχόμενων εκλογών. Στην συζήτηση αυτή αναλύθηκαν μια σειρά ζητημάτων ως προς την αριστερά, την κυβέρνηση, τις πολιτικές εξελίξεις από πλευράς του ΣΥΡΙΖΑ, θέσεις που μάλλον όλοι μας έχουμε ακούσει κατά την διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Θέσεις και στοχεύσεις που χωρούν αρκετή κριτική, που φανερώνουν πολύ γλαφυρά αυτό που όλοι παρακολουθούμε κατά την προεκλογική περίοδο, την διαρκή μετατόπιση του ΣΥΡΙΖΑ.

Ωστόσο, ιδιαίτερη σημασία είχε και μια άλλη διάσταση της κουβέντας. Το γεγονός δηλαδή, ότι αντίθετα από ότι θα περίμενε κανείς, τα φλέγοντα ζητήματα του κλάδου των μηχανικών απασχόλησαν πολύ λίγο την συζήτηση. Αλλά ακόμα και σε αυτόν τον ελάχιστο χρόνο που αφιερώθηκε, οι δεσμεύσεις που διατυπώθηκαν κάθε άλλο παρά κινήθηκαν στην κατεύθυνση των αιτημάτων του κλάδου.

Το θέμα των εργασιακών σχέσεων, των όρων δηλαδή που οι μηχανικοί και ιδιαίτερα οι μισθωτοί μηχανικοί εντάσσονται στην εργασία απασχόλησε ελάχιστα (5 λεπτά για την ακρίβεια σε σύνολο 2.30 και πλέον ωρών) την συζήτηση. Το γεγονός δηλαδή ότι η μαύρη εργασία, η απλήρωτη εργασία, η εργοδοτική αυθαιρεσία και τρομοκρατία είναι το μόνο πράγμα που ανθίζει στον κλάδο, το γεγονός ότι το μπλοκάκι στον κλάδο μας έχει γίνει καθεστώς προκειμένου να παρακαμφθούν τα όποια δικαιώματα κατοχυρώνονται από το όποιο εργατικό δίκαιο, αναφέρθηκαν στο παρεμπιπτόντως. Αυτό παρότι τα ζητήματα αυτά αποτελούν τα βασικά προβλήματα του κλάδου για τα οποία μηχανικοί και τεχνικοί αγωνίζονται όλα αυτά τα χρόνια.

Μεγαλύτερη έκταση από το πεντάλεπτο για την εργασία είχε το ζήτημα του **ασφαλιστικού των μηχανικών**, ωστόσο και εκεί οι θέσεις που ειπώθηκαν κάθε άλλο μπορούν να γεμίσουν με αισιοδοξία τους μηχανικούς που εδώ και τέσσερα χρόνια παλεύουν για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων τους. Τους μηχανικούς που κάθε βδομάδα βρισκόντουσαν στα Δ.Σ. του ΕΤΑΑ και του ΤΣΜΕΔΕ, τους μηχανικούς που πραγματοποίησαν σειρά κινητοποιήσεων στο Υπουργείο εργασίας, αυτούς που επίμονα εδώ και τόσα χρόνια διεκδικούν τα αυτονόητα δικαιώματα για τον κλάδο τους. Τους μηχανικούς που σήκωσαν το ανάστημά τους απέναντι στον Σελιαννάκη, τον Βρούτση, την διοίκηση του ΤΕΕ και κάθε εγκάθετο που έπαιζε το παιχνίδι της τρόικα και της κυβέρνησης, κόντρα στα συμφέροντα των μηχανικών.

Πιο συγκεκριμένα λοιπόν στην εκδήλωση αυτή, παρότι έγινε συγκεκριμένη ερώτηση από

πλευράς της Ανοιχτής Συνέλευσης Μηχανικών, η οποία ζήτησε δεσμεύσεις από πλευράς ομιλητών, αυτές δεν δόθηκαν. Με απλά λόγια:

- Δεν υπήρξε δέσμευση, όχι για δραστική μείωση των εισφορών που πληρώνουμε, αλλά ούτε καν για την ανάκληση των πρόσφατων αυξήσεων εισφορών που έχουν οδηγήσει το 60% του κλάδου να χρωστά στο ταμείο. Αντίθετα ειπώθηκε ότι προτεραιότητα για το ασφαλιστικό είναι τα ισχυρά αποθεματικά των ταμείων.
- Δεν έγινε συγκεκριμένη αναφορά για το ΚΕΑΟ και τις κατασχέσεις σε όσους χρωστούν στα ταμεία.
- Πολύ περισσότερο, κανείς δεν μίλησε για ένα άλλο ασφαλιστικό σύστημα μη ανταποδοτικό, αναδιανεμητικό που θα διασφαλίζει τους εργαζόμενους όχι στο πλαίσιο των δημοσιονομικών αναγκών (το οποίο το έχουμε ακούσει πολλές φορές), αλλά στο πλαίσιο των αναγκών και των δικαιωμάτων των εργαζομένων.
- Τέλος, καμία δέσμευση δεν υπήρξε για κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων που έχουν περάσει όλα τα προηγούμενα χρόνια από τις μνημονιακές κυβερνήσεις.

Αντίθετα, έγινε σαφής αναφορά στην **τράπεζα Αττικής**. Σε συνέχεια των δηλώσεων Τσίπρα, ο οποίος τον Σεπτέμβρη διαφήμιζε τον ρόλο που η τράπεζα Αττικής θα μπορέσει να έχει στην νέα κατάσταση, **ο κ. Δραγασάκης υποστήριξε ότι τα αποθεματικά των ταμείων στο πλαίσιο της κυβέρνησης της αριστεράς «μπορούν να επενδυθούν σε υποδομές που έχουν ανταποδοτικότητα ή και να ιδρύσουν μια αναπτυξιακή τράπεζα».**

Δυστυχώς όμως κανείς δεν θυμήθηκε να αναφέρει το γεγονός ότι 400 εκατομμύρια από τα αποθεματικά του ΤΣΜΕΔΕ χάθηκαν στην μαύρη τρύπα της τράπεζας Αττικής προφανώς διότι ο κ. Δραγασάκης συμφωνεί με την επερχόμενη ανακεφαλαιοποίηση της τράπεζας. Ούτε υπήρξε τοποθέτηση ως προς το αίτημα σωματείων και φορέων των μηχανικών για άμεση απεμπλοκή του ταμείου από την τράπεζα Αττικής και την κάλυψη των χαμένων αποθεματικών.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν τα βασικά αιτήματα για τα οποία κινητοποιήθηκαν οι μηχανικοί τα τελευταία χρόνια, αιτήματα τα οποία διεκδικούσαμε θεωρώντας τα όχι απλά άμεσα εφαρμόσιμα, αλλά μέτρα στοιχειώδη για την ανακούφιση και την αξιοπρέπεια των εργαζόμενων και ανέργων μηχανικών. **Ο κλάδος των μηχανικών όχι απλά δεν είναι διατεθειμένος, αλλά δεν μπορεί να αντέξει την συνέχιση αυτής της πραγματικότητας.** Την πολιτική που μπορεί να αποδέχεται να καταχρώνται τα

αποθεματικά ενός ταμείου για την διάσωση μιας τράπεζας, αλλά την ίδια στιγμή να παραβλέπει ότι οι εισφορές που πληρώνει ο μέσος μηχανικός, ο άνεργος μηχανικός, τον καταδικάζουν στην μόνιμη ανέχεια, την βιώσαμε από τις πολιτικές της τρόικας και της συγκυβέρνησης ΠΑΣΟΚ-ΝΔ και κανείς δεν διατίθεται να την ανεχθεί περαιτέρω. Κανείς δεν μπορεί να ανεχθεί πλέον τα 500 και 700 ευρώ μισθό για τους μηχανικούς, το μπλοκάκι, τις απλήρωτες υπερωρίες και τις παντός τύπου αυθαιρεσίες της εργοδοσίας.

Ωστόσο, φαίνεται ότι οι σαφείς δεσμεύσεις περισσεύουν όταν πρόκειται για την αποπληρωμή του ομόλογου του Μαρτίου, για την αποπληρωμή των ομολόγων του ΔΝΤ, για την παραμονή στο ευρώ και την 'λύση' εντός του ευρωπαϊκού πλαισίου.

Αυτή όμως η απλοχεριά στις δεσμεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ δεν υπάρχει και για τα δικαιώματα των εργαζομένων. Αυτά που αγωνιζόμαστε εδώ και τόσα χρόνια για τον κλάδο δεν είναι δικαιώματα μιας ελίτ, αλλά αιτήματα κοινωνικών κατηγοριών που καταστρέφονται εντός του μνημονιακού πλαισίου. Ήδη τα δείγματα είναι αρκετά σαφή για όποιον θέλει να καταλάβει.

Η ουσία πίσω από αυτά είναι ότι η εντός του ευρωπαϊκού πλαισίου 'λύση' που δεσμεύεται ότι θα διαπραγματευτεί ο ΣΥΡΙΖΑ, αντικειμενικά έχει τα όρια που εμμέσως (δια της απουσίας δεσμεύσεων και αποδοχής τετελεσμένων) περιέγραψε ο κ. Δραγασάκης στην ομιλία του.

Μόνο η αμφισβήτησή τους μπορεί να φέρει στο προσκήνιο τις ανάγκες μας και όχι να τις υποτάξει στις δημοσιονομικές δυνατότητες που θα αφήσει η ΕΚΤ και το ΔΝΤ.

Αν την επόμενη μέρα των εκλογών δεν υπάρχει ενδυναμωμένη εκείνη η μαχητική αριστερά στα σωματεία αλλά και την κεντρική πολιτική σκηνή να επιβάλει τα αιτήματα των εργαζομένων στην νέα κυβέρνηση, η πολυπόθητη ανακούφιση θα παραμείνει ένας ευσεβής πόθος. **Αν δεν ενδυναμωθεί η αριστερά που μπορεί να αναλάβει την ευθύνη της ανασυγκρότησης του κινήματος, την υπεράσπιση των λαϊκών αιτημάτων, αμφισβητώντας τα όρια που θέτει η ΕΕ, η ΕΚΤ και το ΔΝΤ, οι (μη) εξαγγελίες του κ. Δραγασάκη θα είναι η επόμενη μέρα για τον κλάδο.**

Οι ανάγκες των εργαζομένων, των ανέργων και των υποαπασχολούμενων, το δικαίωμα στην αξιοπρέπεια, δεν μπορούν να υποταχθούν στο πλαίσιο της επιδιωκόμενης από τον ΣΥΡΙΖΑ συμφωνίας με τους 'εταίρους'. Την πολιτική αυτών των οργανισμών και την στοχοθεσία τους την ζήσαμε με τον πιο σκληρό τρόπο τα τελευταία χρόνια και στην Ελλάδα. Αν θέλουμε πραγματικά να βελτιωθούν οι όροι διαβίωσης και εργασίας, η επόμενη μέρα των εκλογών θα πρέπει να είναι μέρα αμφισβήτησης αυτού του πλαισίου και όχι ημέρα διαπραγμάτευσης και υποταγής.

Στις 25 του Γενάρη να στηρίξουμε τα ψηφοδέλτια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ με το βλέμμα στις διεκδικήσεις της επόμενης μέρας.

Γιάννης Μάντζαρης
Μέλος Δ.Σ. Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών

Η ομιλία του Γ. Δραγασάκη εδώ:

<https://www.youtube.com/watch?v=CEK8zsLQK90&feature=youtu.be>